

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 35 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

„Într'un corp reprezentativ,
unde poporul român n'are loc,
nu poate să aibă loc nici „uni-
cul seu reprezentant“.

Așa dăce părintele protopop Mihail
Popovici în scrisoarea adresată preșe-
dintelui dietei din Budapesta.

Ori înțrăm cu onoarea ce ni se
cuvine, ori nu înțrăm de loc în par-
lamentul Ungariei și nu mai conside-
răm drept reprezentanți ai noștri pe cei
câtiva Români, care se află pe băncile
acelui parlament.

Ear' aceasta vrednicul reprezentant
ales din cercul Caransebeșului nu o de-
clară în numele seu, nici în numele
alegătorilor sei numai, ci în numele în-
tregului popor român.

Statul ungar nu se poate consolida,
nu se poate susține, dacă unul singur
dintre popoarele ce-l constituie poate
în el să se desvoalte, pe când celelalte,
care împreună constituie majoritatea
tuturor cetățenilor, jignite fiind în des-
voltarea lor națională, sunt împinse a
combate pe purtătorii puterii publice,
în loc de a-i ajuta în lucrarea lor.

Aceasta Români din țările coroa-
nei ungare, ca cel mai important dintre
elementele constitutive nemaghiare ale
regatului ungar, trebuie s'o accentueze
cu toată hotărârea anume astăzi, când
conștiința solidarității de interese, care-i
leagă pe Români de Maghiari, se im-
pune mai mult ca ori-și-când.

Nu ca dușmani ai statului ungar
și ai poporului maghiar, ci ca aliați fi-
resci ai Maghiarilor și ca element intere-
sant a susține statul ungar trebuie să le
strigăm actualilor purtători de putere:
Încețați cu politica voastră
greșită, pentru-ca să ne putem
uni și noi cu voi în greaua lu-
crare a consolidării patriei co-
mune, căci avisați suntem unii
la alții, solidare ne sunt inte-
resele!

„În clară și deplină convicțiune de
această solidaritate a intereselor, — dăce
părintele Popovici, — scopul și înțe-
lesul votului ce a dat la această ocaziune
cercul electoral al Caransebeșului este: a
indegeta acel conflict de interese, provocat
prin greșita politică de stat, a indegeta
acel conflict nu numai în numele seu
propriu ci, — fie despre aceasta con-
vins tot insul, — și în numele întregu-
lui popor român.“

Ceea-ce se face deci la Caransebeș,
în numele nostru al tuturor, spre bi-
nele nostru al tuturor și în interesul
bine înțeles al patriei comune se face.

O voim noi Români din țările coroa-
nei ungare aceasta? Avem noi față
cu frații noștri din Severin, avem față
cu conducătorul lor, generalul Trai-
ian Doda, încrederea necondiționată,
care se cere, pentru-ca să dăcem: Tot
ceea-ce se face la Caransebeș în numele
nostru al tuturor se face!?

N'avem dela nimeni autorizațiunea
de a răspunde la întrebarea această; îi
cunoaștem însă pe frații noștri români,
scim care sunt vederile și sentimentele
lor, și astfel fără de sfială putem să
dăcem: Părintele protopop Mi-
hail Popovici, alesul Români-
lor din Severin, spune adevê-
rul; Români din țările coroa-
nei ungare își vâd cu toții ex-
primate adevêratele senti-
mente prin votul dat de frații
lor din Severin, au cu toții cea
mai deplină încredere în leali-
tatea, în înțelepciunea și în
patriotismul d-nului general
Traian Doda, sunt cu toții con-
vinși, că dl general Traian Doda nici
n'are să-i tradeze, nici n'are să-i ducă
prea departe, — sunt convinși și
gata de a sprigini, întocmai ca
frații lor din Severin, pe ge-
neralul Traian Doda în tot
ceea-ce ar întreprinde în inte-
resul lor și al patriei comune!

Așa dăcem noi și am voi să ve-
dem ridicându-se din mijlocul Români-
lor din țările coroaiei ungare un glas,
care ne desminte.

Nimeni, om care ține cătuși de
puțin să nu fie nici hult, nici alungat
cu hohote din mijlocul fraților sei, nu
va cuteza să vorbească altfel de cum
vorbim noi. Sunt în mijlocul nostru
numai oameni, care n'au bărbăția, n'au
curajul civic de a spune fără de sfială
adevêrul, pentru-ca amăgitori să nu
mai poată exploata buna credință a
concetățenilor noștri maghiari, care tot
își mai închipuesc, că și astăzi, pe la
finele secolului XIX. Români pot să
fie frațați ca nisce robi în țeara lor.

Și de aceea gata trebuie să fim în
toată clipa, de a confirma prin mărtu-
risirile noastre sincere ceea-ce se dăce
din Caransebeș în numele nostru și de
a ne manifesta încrederea față cu bêtăr-

nul luptător, care a renunțat la tigna
bêtărnețelor sale și s'a expus, pentru-ca
să tragă luarea aminte a celor intere-
sați asupra greșelilor făcute de ac-
tualii purtători ai puterii publice din
regatul ungar.

Să arătăm lumii, că suntem vred-
nici de această abnegațiune a distinsu-
lui nostru compatriot român!

Din Caransebeș.

Serisoarea deputatului M. Popovici
„Cătră alegătorii cercului electoral al
Caransebeșului.

Iubiților alegătorii!

La alegerea de deputat dietal ținută în
8 Februarie st. v. a. c. m'a-ți onorat cu man-
datul cercului electoral al Caransebeșului și eu
carele totdeauna am fost credincios programu-
lui nostru național, susținut de alegătorii
acestui cerc, am primit mandatul acestui cerc
electoral, unicul în țeara noastră, în carele nu a
putut străbate influențele contrare programului
nostru național, ca să nu ajungă pradă și ea
să fie probat în față țerii, că manifestățiunile
antecesorului meu, ale d-lui Traian Doda și
atitudinea sa sunt susținute de întregul cerc
electoral, căci eșite sunt din inima noastră și
a fiecărui Român.

Votul unanim al d-voastre iubiților ale-
gători a dat cea mai eclatantă dovadă despre
încredințarea d-voastre în adevêrății condu-
cători ai poporului. Votul unanim al d-voastre
a realizat speranța tuturor Românilor pusă în
neclintita credință a d-voastre cătră Tron și pa-
trie și neînfricată alipire cătră drepturile nea-
mului nostru românesc.

În consonanță cu ținuta politică a ante-
cesorului meu, a binemeritatului Traian
Doda, am adresat cătră dieta țerii o de-
clarațiune, în care am motivat, că nici la lu-
crările ei nu voiu participa, nici ca deputat
mandatului meu nu-l voiu depune.

Aștept liniștit rezoluțiunea onoratei diete
— și ori-care va fie — fiți siguri, că precum
în trecut așa și pe viitor pururea neclătit
voiu fi credincios flamurei noastre naționale
și voiu conlucra totdeauna alături cu d-voastre
pentru drepturile neamului nostru român.

Orșova, în 22 Februarie 1888.

Mihail Popoviciu.

deputatul cercului electoral al Caransebeșului.

Procesul de presă al generalului
Traian Doda.

Acum avem date autentice, că guvernul
a intentat prin procurorul regesc din Arad
proces de presă contra generalului Traian
Doda. Actele de acușă le tipărim mai la vale
în întreg cuprinsul lor (1, 2, 3, 4), ca să re-
mănă moștenire istoriei și urmașilor noștri.

Punctele acusei sânt:

I. Din „literale“ adresate cătră presi-
dentul camerei nu s'a accentuat în special nici
un pasagi, dar' la acușă sânt „literale“ acu-
late și citate ca *corpus delicti* și se susține în
general, că le caracterizează un ton nepatriotic.

II. Din „Apelul“ cătră alegători s'a ac-
centuat ca pasage ațîătoare la ură contra Ma-
ghiarilor:

a) Care (poporul român) prin uneltirile
măiestriei și ale forței scos din toate poziți-
unile luptei constituționale etc.

b) Că (alegătorii severineni) ne pregătim
la o luptă mare și anevoioasă, că astăzi nu mai
e vorba de un scaun sau de un vot în par-
lamentul maghiar, nu de oare-care concesii
— ci onoarea națională a poporului român
este în joc.

c) În loc de luptă constituțională pregă-
tesc generalul Traian Doda o luptă mare și
anevoioasă.

Aceste puncte le află procurorul potri-
vite a ațîa poporul — deosebit masele ne-
pricepute — la ură contra Maghiarilor și prin
urmare aceste pasage cuprind delictul normat
în § 172 al codului penal maghiar, care sună:
cine în adunări publice cu cuvântul, sau cine
prin lăpăde de tipărituri, icoane, scrisori . . .
provoacă la comiterea unei crime sau delict
(§. 171 int.) și dacă provocarea nu va avê
resultat (§. 171 al. 2) se va pedepsi cu în-
chisoare până la 2 ani și pedeapsă în bani
până la 2000 fl.; tot această pedeapsă va
ajunge și pe acela (§. 172 al. 2), care tot în
acest mod ațîa o clasă, naționalitate sau con-
fesiune la ură contra celeilalte etc.

Generalul Traian Doda a fost în 18
Februarie a. c. citat înaintea judelei investi-
gator dela tribunalul regesc al Caransebeșului,
Carol Szabó, concredințat la cercetarea judelei
investigator al tribunalului de presă din Arad,
cu eleptuirea cercetării, dînsul a răspuns la
punctele din întrebare din aculul 4 urmă-
toarele:

1. Eu sânt autorul „literelor“ adresate
presidentului camerei și al apelului cătră ale-
gătorii cercului Caransebeș; — primesc răspun-
derea, căci eu am dispus lăpărea lor.

2. Aceste tipărituri nu cuprind nici o
agitațiune, — eu nu am fost condus de ură
contra națiunii maghiare, ci am făcut aceste
declarațiuni cu cea mai curată convingere, că
împlinesc un act de loialitate cătră Tron, pa-
trie și popor.

3. Alta nu am de observat.

Până la acest stadiu a ajuns cauza. —
(Va urma.)

Cestiunea școalei de fete din Sibiu.

Dl Dr. D. P. Barcianu ne trimite
următoarele spre publicare drept răs-
puns la atacurile d-lui G. Barițiu din
foaia „Transilvania“:

În Nr. 1—2 dela 15 Ianuarie a. c. al
„Transilvaniei“, organ oficial al „Asociațiunii
transilvane pentru literatura română și cul-
tura poporului român“, dl prim-secretar al
acestei Asociațiuni și redactor al foii, G.
Barițiu, publică un articol literar despre
„doamna Antonia de Gerando, directoara
școalei superioare de fete din Cluj“, ear' la
sfîrșitul acestuia a avut inspirația de a pune
o codiță, în care, aplicând câteva lovituri fostei

directoare a școalei civile de fete cu internat
a „Asociațiunii transilvane“, aruncă, așa mai
pe acoperite și în general, și vre-o câteva vorbe
despre „vrăjmași și defăimători“ ai școalei,
despre „înărădăcinarea și mai adăncă a limbii,
a datinelor, a spiritului nemțesc în ea“ și
despre „palmele preste față“ ce „i-s'ar trage
comitetului Asociațiunii „după-ce a început“
cu întemeierea școalei.

Acest articol, tocmai pentru codița sa și
pentru modul cum în ea se aplică lovitura,
stîrnind un viu resentiment în multe persoane
de aici, a dat ansă redacțiunii „Tribunei“ la
o notiță, publicată în Nr. 19 a. c. sub titlul
„Un act de rea credință“, ear' aceasta a pro-
vocat din partea d-lui redactor al „Transil-
vaniei“ un nou articol, de natură curat pole-
mică, publicat sub titlul „Un act de rea cre-
dință“ în Nr. 3—4 dela 15 Februarie a. c.
al organului oficial al Asociațiunii.

În acest nou articol dl prim-secretar al
Asociațiunii, în loc de a se mărgini a-și răfui
socoteala cu redacțiunea „Tribunei“, a avut
earăși inspirația de a trage în discuție o sută
și o mie, și, fără ca fosta direcțiune a școalei
civile cu internat să-i fi dat vr'o ansă pentru
începerea de nou a unei polemii, ale cărei va-
luri se liniștiseră binișor, — într'un ton, pe
care, avînd în vedere oficioșitatea organului,
în care s'a publicat articolul, și vîrsta și re-
putațiunea scriitorului, pe lin vorbind, numai
straniu voim să-l numim, ia în termeni puțin
aleși la o străgnică răfuială, pre lungă mulți
alții, și pe fosta directoare și pe fostul direc-
tor. Ear' în această răfuială astfel înfățișază
lucrul, înecat, ori-cine cetesce acel articol, tre-
buie neapărat să-i facă judecata, că noi amên-
doi, fostii directori, nisce miserabili sîntem,
care din ușurătate de minte și din lipsă de
patriotism, prin purtarea noastră am fi adus
în joc existența școalei de fete cu internat a
Asociațiunii.

Și, pentru a se asigura în contra ori-
cărei eventualități, același domn prim-secretar
adaogă la finea articolului, că aceasta este
„odată pentru totdeauna“, cu atât mai virtos,
„că d-sa ca publicist de legea veche, nu se
mai pricepe la arta modernă de publicist“.

Dacă scriitorul articolului, care ici colea
are și câte o frasă „ad captandam bene-
volentiam“, și dacă aceia, care îl vor fi apro-
bând, își vor fi dîs: „hai să scriem noi în
organul nostru ceea-ce ne convine, căci fiind
organul nostru oficial și literar, o conti-
nuare a polemii într'insul nu se poate ad-
mite, ear' pe de altă parte baronesa Elena
Popp și Dr. Barcianu, observând, probabil
mai cu mare scrupulositate decât l-ul secretar
al Asociațiunii și redactor al foii, caracterul
oficial și literar al dînsiei, nu vor insista să li
se publice vre-o rectificăre în această foaie,
nici, — imitând clasice exemple, făcute de
unul de „ai noștri“, — intervenirea judecă-
toriei nu o vor cere; atunci în adevêr domi-
niile lor nu s'au înșelat. Căci eată noi neme-
nicii și nepatrioții, care „lucrăm pe mînile
străinilor“ nici caracterul foii oficiale-literare
nu voim să-l alterăm, nici intervenirea jude-
cătoriei nu o cerem, ci renunțăm mai bine la

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cinci săptămâni în balon.

— Roman. —

De

Jules Verne.

(Urmare.)

Capitolul XXI.

Un sgomot curios. — Atacul nocturn. — Kenne-
dy și Joe pe copac. — Două împușcături. — Ajutor!
Ajutor! — Răspuns franceșesc. — Proiectul de scîpare.

Era o noapte neagră. Doctorul nu putu
distinge locul unde s'a coborît; ei s'au oprit
pe un copac foarte înalt, ale cărui liniamente
întunecate abia se puteau distinge în umbra
cea deasă. Doctorul rămase în santinelă dela
9 până la 12 oare, după-cum era obicinuit.
La 12 îl schimbă Dick.

— Păzesc bine Dick, fi cu toată
grija!

— S'a întemplat ceva neobicinuit?

— Nu. „Mi-se pără ca-și-cînd aș fi
audit nisce sgomot cu totul neînsemnat pe
sub noi. Nu pot să aciu de fel unde ne-a
adus vîntul, o precauție potențată nu ne va
fi de stricare.

— Vei fi audiat poate urletul fiarelor.

— Nu, pără că-i altceva. La sgo-
motul cel mai mic mă vei trezi.

— Fii numai pe pace.

Doctorul mai ascultă odată cu atenție,
dar' înzadar, apoi se culcă și adormi în
cîrînd.

Cerul era acoperit cu nori deși, dar' nici
o boare nu adia. „Victoria“, deși sta ani-
nată numai de o singură ancoră, totuși nu se
clătina de fel.

Kennedy, răzimat de marginea gondolei,
pentru de a observa foii, care erau în lucrare,
contempla noaptea liniștită. El cerceta ori-
sontul și, cum o pat spirite iritate și neodihnite,
i-se pără, că vede raze rătăcînde de lumini
slabe. De odată i-se pără, că zărește una
numai la 200 de pași, dar' n'a fost decât o
fălfăire momentană.

De sigur va fi fost numai o aparițiune
de acele, ce ating vîdul în adăncă in-
tunecime.

Kennedy recădu eărăși în contempla-
ri adînci, când audî de odată un șuerat ascuțit
străbătînd prin aer.

Post-a strigătul nocturn al vre-unui ani-
mal ori al vre-unei paseri? Ori că eșia el din
buzo omenesci?

Kennedy, care era conșciu de însemnă-
tatea situațiunii, voia să trezească pe tovarășii
sei. Dar' cugeta, că și oameni și animale se
află afară de bătaia săgeților, el își luă armele

și scrută cu ochianul seu de noapte împregiu-
rimea.

I-se pără, că vede cum se urcă nisce
corpuri întunecoase pe copac; o rață de lună
scăpată printre nori îl făcu să vază curat o
trupă de ființe omenesci, ce se mișcau în
umbră.

Istoria cu capetele de căne îi veni aminte.
El puse mîna pe umerii doctorului. Acesta
se trezi la moment.

— Psst, — îl întimpină Kennedy îndată,
— să vorbim încet.

— Este primejdie?

— Da, se trezim și pe Joe.

După-ce se sculă și acesta, le spuse vînă-
torul cele întemplate.

— Earăși blăstêmatele acele de maimuțe,
— dăse Joe.

— Posibil; dar' precauțiune!

— Joe și eu să ne coborim pe scară la
copac, — dăse Kennedy.

— Intr'aceea eu voiu lua pași de lipsă
— adaose doctorul, — ca să ne putem urca
cu balonul repede.

— Sînt toate gata?

— Haid dar' la vale, — dăse Joe.

— Numai în cas de extremă necesitate
să faceți uz de armele voastre; nu-i lipsă să
ne tradăm prezența în pozițiunea aceasta.

Dick și Joe răspunseră prin semne. Fără
sgomot alunecară dînsii pe scară la vale și
ocupară loc pe cracul puternic, de care se
ținea ancora.

Minute întregi stătură tăcuți și nemiș-
cați în frunzi. La un sgomot abia observa-
bil de printre crengi, apucă Joe pe Școțianul
de mână.

— N'ați audî ceva?

— Da, se apropie.

— Dacă ar fi vr'un șerpe, — șuieratul,
ce ne înspăimîntase. . .

— Nu; sînt oameni.

— Mai bucuros cu acestia. Reptiliile
acele sînt nisce jigăanii prea spurcate.

— Sgomotul cresce, — repetă Kennedy
după un restimp oare-care.

— Da, se urcă, se sue.

— Pîndesce tu aci, eu o să trec în par-
tea cealaltă.

— Bine.

Dînsii se aflau despărțiți pe vîrurile a
două crengi legate între sine, care se înălțau
oblu în sus în codrul acesta numit de boabab.

Întunecimea mărită prin coperișul de
frunze era impenetrabilă. Joe se plecă spre
urechea lui Kennedy și arătă spre partea de
jos a copacului.

— Negrii, — dăse el.

Cîteva șoapte de cuvinte se audîră chiar
până la călători.

Joe puse pușca la ochiu.

— Atențiune, — dăse Kennedy.

Selbatici se urcără într'adevăr pe boabab;
dînsii se apropiu din toate părțile, și
se țîraiau ca nisce reptili în giurul crengilor
la deal, înaintau încet dar' sigur. Ei se tra-
dară deja și prin mirosul cel greu de grăsimă,
cu care-și ung trupul. Incurînd se iviră două
capete în apropierea lui Kennedy și Joe.

— Atențiune, — șopti Kennedy, — Joe!
Un trăsnet îndoît bubu în noapte și se
perdî într'o urlătură de durere. În clipă dis-
pără horda întregă.

Dar' prin sberăturile aceste le străbătî
la urechi un strigăt neobicinuit, neașteptat, ne-
creșut al unei voci omenesci, care striga cu-
rat în limba franțosască:

— Ajutor, ajutor!

Încrămenți se întoarseră Kennedy și cu
Joe la gondola.

— Audî-ai? — întrebă doctorul.

— Într'adevăr un strigăt supranatural:
Ajutor, ajutor!

— Vr'un explorator.

— Poate un misionar!

— O ce nenorocire, — dăse vînătorul,
— îl omoară, îl omoară! (Va urma.)

dreptul nostru de a ne apăra acolo, unde am fost atacați.

Cu toate acestea, ca să nu rămână planând asupra noastră atât de grave bănueli, ca cele de nou relevate de dl George Barițiu, și care, în cele din urmă chiar și asupra școlii se resfrâng, onorata redacție a „Tribunei”, care a binevoit a-mi publica și textul demisiunii și al comentariului la ea, în Nrul dela 11 Octombrie 1887, este rugată a da loc în coloanele acestui organ de publicitate și întimpinării ce urmează.

De oare-ce dl Barițiu în articolul seu pe de o parte află întru toate motivată și corectă procedarea comitetului Asociațiunii ear' pe de alta susține cu toată autoritatea sa pe anonimul membru al comitetului, care și el în Nrul 228 și 229 din 1887 ai „Gazetei Transilvaniei”, se încearcă a justifica procedarea acestuia, și își mai dă și însuși ale sale păreri subiective asupra lucrului întreg, fie-mi și mie permis a pune de nou în vedere mai întâi procedarea comitetului, apoi a membrului anonim din comitet și în fine a d-lui septuagenar Barițiu, pentru-ca așa din toate se putem trage concluziunea.

Cum a procedat comitetul?

Multora dintre cetitori poate le va mai fi în memorie cuprinsul comentariului meu la demisiune și din acela își vor aduce aminte că, regulamentul afacerilor interne ale școlii, care a pus în fugere toată cestiunea, de care ne ocupăm, a fost prezentat comitetului Asociațiunii pentru aprobare încă în Aprilie 1887, dar' că el, nici în Iunie, nici chiar în Iulie, ci abia în 16 Septembrie, adică după începerea anului nou școlastic a fost pertractat și acceptat de comitet, însă cu unele adaosuri esențiale.

În acest interval de câteva luni, în care membrii comitetului și „sinceri nostri binevoitori și prieteni” au avut ocaziune să convie cu noi în afaceri de oficiu și și ca persoane private, nici unul dintr'insii, ca „prieteni”, nici măcar cu un cuvânt, nu a făcut vre-o aluziune la schimbările, ce intenționau să propună la regulamentul, nici unul nu a aflat de cuvântul a se „dimita” să întrebe, fie chiar și numai privatim, care ar fi și păreri direcțiunii și eventuala ei atitudine, față de unele modificări ca cele ridicate mai în urmă la valoarea de conclud, pe baza unei interpretări cu totul volnice a §-lui 16 din statutul de organizare, căci, se ne ierte d-nii din comitet, dar' așa naivi nu-i putem ține, încât, făcând acele propuneri de modificări, să nu fie reflectat mai dinainte asupra lor și să nu-și fi dat sama și destre urmările ce astfel de modificări pot avea.

În același interval și aceiași „binevoitori prieteni”, care la începutul anului școlar 1886/7 mă numiseră pe mine „delegat” al comitetului Asociațiunii în afaceri școlare, pentru-ca în această calitate să mă poată institui — nu în interesul meu, ci în al școlii — și director al ei până la timpul când va fi cu putință a se organiza definitiv școala pe baza statutului — nu au aflat a se „dimita”, ca să mă avizeze și pe mine că, intențiunea le este, în legătură cu punerea în lucrare a regulamentului, să mă amoveze din oficiu de delegat; ci earăși tipil, ca și cu regulamentul, au voit să surprindă, și, fără vre-un alt incident, fără a pute intra prin aceasta în starea normală, provădută de statutul aprobat și de guvern, și chiar în contradicție cu adresa comitetului dela 2 August 1887 Nr. 332, în care dize: că „fiind numit delegat al comitetului în afacerile școlare și ale internatului cu caracter de director, am purtat acest oficiu spre multămiro” etc... dintr'odată, earăși după începerea anului școlastic, numesc un nou delegat în locul meu, luându-mi astfel baza, pe care singură mai pute să se razine și caracterul meu de director.

Aceiași „binevoitori prieteni” au aflat mai cu cale și mai corespunzător scopului, că, în afacerile de instituire ale personalului ajutor și poate și în alte afaceri școlare, să primească, mai bucuros decât dela direcțiune, inspirațiuni dela persoane, care nu steteau în nici o legătură directă cu școala și internatul.

Și toți acești „binevoitori și prieteni” în urmă nu numai că s'au simțit foarte adânc mahnii, când au văzut, că noi, pe care fi priviau aceste manifestări de încredere și prietenie, nu le scim aprecia după cuvânt și nu sîntem chiar mulțumitori pentru aceste particulare semne de o și mai particulară afecțiune, prietenie și încredere, nu numai, că s'au aflat supărați, când noi palma, care ni s'a tras, palmă o am numit și în conformitate ne-am purtat apoi, ci, ca „prieteni” ce sînt, am căutat și după o cauză, care se le explice această ingratitudine a noastră, ear' această cauză fuseră cu toții foarte satisfăcuți a o afla, pe de o parte în „nervositatea și iritabilitatea” mea „excesivă”, pe care o scoase la iveală și o colporta cu multă stăruință un daeproape de ai domniei lor și și „prieteni”

al meu, ear' pe de altă parte în „întrigele”, țesute nu știu de cine, în care buna creștină de directoare s'a lăsat să fie prinsă cu totul.

Dar' se nu fim nedrepti, ci să mărturisim, că comitetul totuși a făcut un mare lucru, s'a „dimis” adică chiar la complimentul de a exmite cunoscuta comisiune de trei din sinul seu, care se ne spună că, n'avem drept a privi în conclusele amintite ale „prietenilor” nostri nici un vot de neîncredere, că prin urmare, neputând comitetul retrage nimic din ce a hotărît în regulament și în legătură cu acesta, să ne retragem noi demisiunile noastre.

Resultatul pertractărilor cu comisiunea fiind cunoscut din comentariul ce l'am dat la demisiune, să vedem cum „prieteni” nostri din comitet s'au purtat mai departe în această afacere.

Pe când din toate actele incurse la comitet, când ele vin a fi pertractate în ședință, se face un extract mai pe scurt sau mai pe larg, sau chiar cu totul pe larg, care, câte odată, chiar și însoțite fiind de unele „deslușiri” date de unul sau altul întră în procesul verbal al ședinței respective (veți câteva tipice exemple în procesul verbal al ședinței din 13 Octombrie Nr. 453 și 470 și mai ales în cel al ședinței dela 31 Octombrie Nr. 486 p. 190, din anul 1887, publicate în „Transilvania” Nr. 19—21 din 1887), pe atunci din motivarea cu deamănunt și în mai multe puncte a demisiunii directorului și, tot asemenea, din motivarea demisiunii directoarei, precum și din expunerea motivelor, făcută membrilor comisiunii de trei, la care aceasta sau n'a voit sau n'a putut răspunde cu dovezi, care să restorne motivele noastre, onoratul comitet al Asociațiunii nu a aflat cu cale a extrage nimic, ci, în procesele verbale ale ședințelor dela 27 și 29 Septembrie 1887, publicate în Nrul 19—20 ai „Transilvaniei” din același an, s'a mărginit a dize cu multă și aleasă diplomație:

„Nr. 156. Dr. D. P. Barcianu prin hârtia de dto 21 Septembrie a. c. abdică dela postul de director al școlii civile de fete, pentru-că în regulamentul intern pentru școala civilă de fete, întemeiată și susținută în Sibiu de Asociațiunea transilvană, — votat de comitet în ședința dela 16 Septembrie a. c. Nr. 412 și în concludul luat cu acela deodată, află pentru sine vot de neîncredere (!).

„În legătură cu aceasta se prezintă și hârtia domnișoarei baroneze Elena Popp, de dto 27 Septembrie a. c., prin care abdică de postul de directoare a școlii civile de fete cu internat, din motivul, pentru-că în regulamentul intern și în concludul luat cu acela deodată, află pentru sine vot de neîncredere”.

Ear' în procesul verbal, în care comisiunea de trei a comunicat rezultatul conferințelor cu noi, poate-că și din motivul, că onorata comisiune se va fi dispensat a face o expunere mai pe scurt a motivelor desfășurate de noi mai pe larg, nu se află alt lucru mai important, decât: „Toate explicațiunile, ce le-ar fi dat celor demisionari și toate silințele întră de a-i capacita (!) să-și retragă abdicările... au rămas fără rezultatul dorit, de oare-ce ambii au declarat în mod categoric, că neputând vedea în dispozițiile comitetului relativ la schimbarea delegatului, la însărcinarea direcțiunii cu agende nouă, la numirea guvernanelor din partea comitetului, decât un vot de neîncredere față cu persoana lor, nu pot să-și retragă abdicările”, și comitetul foarte mulțumit cu acest raport, a primit demisiunile și a grijit, ca procesele verbale să fie redactate cu ecuitatea și lealitatea, în contra căreia earăși lucru „nepatriotic” poate că este să remonstrezi.

Cum procedează anonimul membru al comitetului?

După-ce discuțiunea se urmasse câtra timp asupra cestiunii demisiunii noastre, din partea noastră pe față, cu subscrierea numelui, din partea contrară cu informațiuni pe necontrolate aici prin Sibiu, care au resulfat apoi în câțiva articoli ai „Gazetei Transilvaniei” dela 8 Octombrie 1887, remarcabili prin lipsa totală de orientare în cauză, articoli, la care onorata redacție, care atât de cu dragă voe își pleca urechia la șoptele ademenitoare ale unora, rectificările făcute earăși cu subscrierea numelui și cu învoirea corpului învătorească rămas în funcțiune, din partea substitutului nou director, dl S. Albini, nu le-a aflat vrednice a le lua în samă și a le publica, — eată că în fine se ivesce, dar' earăși numai după perdea, un „membru al comitetului” pentru a spune dînsul lui și terții, basat pe procesele verbale ale comitetului, la a căror diplomatică stilizare, probabil că și d-sa va fi având o bună părțică, starea „adeverată” și „seacă” a lucrului și departe de ori-ce „pasiune urită”, după-cum îi dă testimoniu un alt membru din comitet, părșă la lucrul, dl George Barițiu.

În ce culminează această genuină informațiune, publicată în Nrul 228 și 229 ai „Gazetei Transilvaniei” ex 1887?

În următoarele: A ignora cu totul motivele noastre pentru abdicare, cunoscute și d-sale, dacă nu din raportul cel „laconic” al raportului comisiunii de trei, cel puțin din comentariul publicat de mine la demisiunea ce-mi dădusem; și în a preamări actele comitetului, care în calitatea sa de „proprietar al școlii” a regulat ce a regulat în nimitul regulament și a aflat totodată sosit și timpul să introducă, prin despărțirea funcțiunii de delegat de cea a directorului, starea normală provădută în statutul de organizare §. 9.

Prescriind acest §. ca dintre cele 4 puteri didactice ordinare și 1 suplent, unul va fi numit de comitet director, având a conduce întreg institutul atât în cele-ce privesc învățământul, cât și în afacerile disciplinare și administrative școlare, această stare normală putea să intre în vigoare numai cu începutul anului școlar 1888/9, după-ce în vara anului present 1888, învățătorii constituiți provisor și care încă în anul 1886/7 ceruseră să fie admiși la depunerea examenului de calificare în Budapesta, dar' n'au fost admiși din simpla cauză, că necunoscând speciilele regulamente ale comisiunii, întârziaseră puțin cu prezentarea cererii, — își vor fi făcut examenul în acest an, pentru care hotărâți erau să-și prezente de nou cererile la timpul cuvenit. Va să dize în anul 1887/8, când aceste examene nu erau depuse, era absolut imposibilă introducerea stării normale, și de aceea tot numai un director provisor, care, după concludul expres făcut al comitetului la începutul anului 1886/7, delegatul avea să fie, avea să conducă școala. Dacă dar' anonimul membru al comitetului și cu dînsul prietenii sei de vederi, au creșut de cuvântul a numi, fără a fi revocat mai întâi pe vechiul delegat, un nou delegat, atunci lealitatea cerea, ca dacă n'au ținut de cuvântul a informa și pe fostul lor delegat despre pasul ce îl intenționează, cel puțin să facă pasul pe deplin și să procedă cu noul delegat cum a procedat cu mine, adică să-și dea și caracterul de director, pe care eu, *ipso facto*, nu-l mai puteam ține, chiar după enunțările anterioare ale comitetului. Dar' a judeca astfel se vede că anonimul membru ține, că ar fi caracteristicul numai al unor oameni cu susceptibilități exagerate ca Dr. Barcianu, și d-sa pe semne mai gros de pele, se vede că nu-și poate face închipuire, cum o procedare atât de „leală”, „corectă” și „inofensivă”, mai ales dacă ea este făcută și de oameni bătâni, chibzuți, iluștri, ca cei, care compun comitetul Asociațiunii, să supere pe cineva.

Fiindcă asupra tuturor celorlalte motive, cuprinse în abdicarea mea, onorabilul anonim al comitetului, — d-sa va fi știind de ce, — se ferece a reveni, sau le atinge numai în treacăt, ca pe cel cu administratorul, — mă simt dispensat și eu a mai reveni, și a mai împrospeța încă odată aici, ceea-ce am dis în comentariul meu, din care ved că nu am de a retrage ceva.

Voiu reflecta numai încă la două puncte. Dl anonim ține: „că a pune guvernantele (!) într-o categorie cu bonele și cu servitorii dela internat, este un joc de cuvinte necuvințios și neserios, și cei-ce o fac nu-și dau sama de ceea-ce vorbesc.” (Ce fin la obraz devine dintr'odată onorabilul anonim), pare însă a uita cu desăvîșire, că §. 16 al statutului în care se dize: „directoarea va avea ca personal ajutor profesorele și bonele. Aceste din urmă precum și personalul de serviciu intern se vor institui după trebuință.

Instituirea bonelor și a întregului personal ajutor se face prin directoarea internatului în conțelegere cu directorul” nu este aședat între §-fii, care vorbesc despre persoanele, pe care are să le numească comitetul; de asemenea se face a uita cu totul, că în ședința comitetului, în care s'a stabilit statutul după textul-proiect, care și pe guvernantele le pune alături cu bonele și cu întregul celalalt personal ajutor, guvernantele au fost omise, nu pentru-că doară dl anonim dimpreună cu ceilalți membri ar fi considerat de lucru „necuvîntios și neserios” a pune pe guvernantele între personalul ajutor, ci numai din simplul motiv, că atunci comitetul, în o inspirație de economii, a creșut că se va pute lipsi de guvernante prin adoptarea modalității de a primi pe profesore în internat și a le însărcina pe ele și cu toate agende guvernanelor. Ear' la primirea paragrafului din regulament cu privire la guvernante, așa precum a fost primit, comitetul a putut ajunge numai după-ce prin o întoarcere a §-lui, în care despre guvernante nici nu se face pomenire, le-a dat acestora rang și caracter de profesore.

Volnic este comitetul a-și interpreta și așa statutul, dar' se nu pretindă numai decât, ca toată lumea necondiționat să și adoapte aceste interpretări.

Dice mai departe dl anonim, că direcțiunea „dacă a aflat că conclusele comitetului sînt vătămătoare pentru dînsa, și sînt de natură de a strica institutul, atunci lucră corect, când, precum a făcut corpul profesoral, și dînsa înainta la comitet o remonstrațiune, în care arăta ce nu-i convine și pentru-ce

nu-i convine, și ce rele pot produce pentru institut dispozițiile comitetului? Comitetul apoi ar fi pertractat remonstrațiunile și poate-că din considerațiuni personale (au! au! au!) ar fi primit modificări multumitoare pentru direcțiune, precum a urmat și cu remonstrarea profesorilor.” — Foarte generos fără îndoială se arată dl anonim, mai ales având în vedere „considerațiunile personale.” Însă corpul didactic, când a pus în regulament dispozițiunile pe care el le-a aflat corespunzătoare, nu a reflectat la persoanele lor, care ați sînt, mîne nu mai sînt în fruntea institutului, ci a intenționat să se reguleze lucrul așa, ca să poată rămâne întotdeauna și pe viitor, — și puteau rămâne toate precum le-au propus ei, chiar și administratorul, — și direcțiunea n'a intenționat să li se facă lor personal concesii în toate acele puncte, ci să se aibă în vedere numai interesul institutului. Dacă nu au mai făcut remonstrațiunea pofită de d-lor, *post festa*, nu o au făcut, pentru-că indignați de purtare cu care li întimpinase comitetul în întreaga afacere cu regulamentul, nu mai aveau nici un motiv de a crede, că față de remonstrațiune, comitetul va fi mai culant de cum a fost în întreaga afacere de până aci. Asigurarea ce ni se dă, că remonstrațiunea poate ar fi avut rezultat, precum a avut și a profesorilor, să ne fie permis a o privi de foarte ieftină, de oare-ce după-cum aflăm chiar din expunerile d-lui actual director, S. Albini, comitetul a retras un singur punct din regulament, dar' pe cel cu guvernantele, nici măcar în forma cea blândă în care l'a propus direcțiunea cea nouă, de a se numi guvernantele de comitet, dar' la propunerea corpului didactic nu s'a primit. Pentru-ce dar' parada de vorbe cu concesionile, pe care nime din comitet nu era aplecat a le face?

După-ce în urma tuturor acestora, anonimul mai face puțin și pe indignatul asupra modului cum directorul și directoara și-au piceput chemarea și cum au întimpinat conclusele comitetului, pentru completarea operei sale diplomatice mai adage și un neadevăr, susținând, că „dl Dr. Barcianu, informat pe deplin prin dl președinte” (însă nu din propriul indemn, ci numai după-ce l'a cerut aceasta din parte-mi) nu l'a exprimat nedumeririle față cu conclusele luate”. Adevărul este că tocmai am descoperit d-lui vice-președinte neajunsurile ce pot urma pentru institut și pentru internat, — mai ales când va fi introdusă starea normală — din modalitatea de a încărea puterile didactice cu lucrurile administrațiunii, care vor răpi mai târziu mult, prea mult timp direcțiunii, care totodată are să provadă și învățământul; din modalitatea de a pretinde dela director ca el în fiecare zi să revadă toate preparațiunile învățătorilor, din modalitatea de a se amesteca persoane străine în afacerile de numiri ale personalului ajutor și din modalitatea de a se numi prin comitet guvernantele; și cu deosebire acest din urmă punct l'am ilustrat, arătând prin un exemplu destul de palpabil, cum prin tractarea în ședințele comitetului, astfel de cestiuni se pot amâna în detrimentul cauzei și în detrimentul autorității direcțiunii în special.

Mai mult decât atât, din motivele indigite și în comentariul meu, nu m'am ținut îndreptățit să fac, și dacă se lua poate mai cu mare atențiune în considerare cele expuse de mine, se afla motiv pentru de a reveni în comitet asupra lucrurilor, căci atunci, pe timpul acestei întrevorbiri, expedițiunile încă nu erau extradate.

Dacă aceasta nu s'a făcut, binevoească anonimul și prietenii d-sale, a nu învinovăți direcțiunea, care și-a împlinit datorița, și aducă-și totodată aminte, că dacă d-lor au avut poate motive a crede, că după cele întemplate, eu nu mă voi mai reîntoarce, cel puțin, concesionile, care nu le-au mai putut face mie, să le fi făcut directoarei, care atunci nu mai avea motiv a insista pe lângă demisiunea d-sale.

În timpul, pe când se petreceau aceste, informațiunile pe necontrolate veniau și șiroiu, cu scop de a ne încondeia cât se poate de bine pe noi pe amândoi, fostii membri ai direcțiunii, și între aceste informațiuni cea mai cu coarne și totodată cea mai insolentă a luat în urmă formă concretă, prezentându-se publicului ca o corespondență anonimă din Sibiu, publicată în Nrul 216/1887 al „Gazetei Transilvaniei”, și în care, după-cum în urmă a eșit la iveală prietenul și protegiatul multora dintre domni din comitet, avocatul Atanasie Cimponeanu, fostul judecător de instanță superioră pe baza informațiilor „primite dela alții”, cu o rară ușurătate de minte, ne aruncă nouă fostilor membri ai direcțiunii în față, grava, dar' din ferice cu totul neîntemeiate acuza: că noi am fi ținut încetușat institutul Asociațiunii, făcându-l apagog și adăpost pentru membrii familiei noastre. — Audiserăm noi și mai naainte astfel de șopte miserabile, de aceea între declarațiunile făcute comisiunii de trei s'a aflat și aceasta: „chiar dacă nu ar fi alt motiv mai puternic, singur

motivul, că este cu puțință a se răspândi prin publicul din Sibiu și să afe creședment, șopta că eu, care, fără nici o solicitare, am fost numit de comitet delegat și director al școlii, de asemenea baronesa Elena Popp, care earăși fără a fi solicitat cât de puțin, — numai rugată de comitet, — a primit direcțiunea, — ne-am pus să ne căpătum membri de ai familiei la această școală, pentru-că din întemplant se aflau doi membri din această familie la școală, și anume unul earăși ales de comitet, ear' celalalt numit de direcțiune pentru un post de instructor, — ar fi de ajuns să mă determine a-mi depune directoratul cu hotărîrea de a nu mă mai întoarce, pentru-ca astfel să-și iau eu mie posibilitatea, de a mă vedea vrednă adus în tentațiunea de a mai „căpătu” pe cineva dintre membrii familiei pe la școala Asociațiunii.

Dar' nu fu destul cu atât, ci a trebuit să vedă chiar, cum mulți dintre așa numiții „prieteni” ai nostri, dintre care unii, așa între 4 ochi, țineau de „lipsit de minte” pe acela, care a putut scrie așa ceva, în fața publicului, cel puțin indirect, au aprobat procederea lui, prin aceea că pre acela, care ne insultase îl distingeau și cu diferite ocazii în public, ca pe prietenul și protegiatul lor!

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dineu de curte. La curtea din Budapesta a fost alaltieri la 6 oare după amiaza un dineu de curte, la care pre lungă Maiestatea Sa au participat cardinalul Haynald, episcopul Schallau, ministrii baron Örczy, Bedekovich, baron Fejérváry, Gabriel Boross și T. Fabinyi etc.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Daniil Fischbein în „Fodor”; Ferdinand Haydler în „Hantos”; Ilie Engländer în „Szabó”; minoreanul Mateiu Bobuljak în „Berki” și Henric Handler în „Havas”.

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului. După-som s'a anunțat în jiarul nostru, această reuniune își va ține Marți în 28 Februarie st. n. adunarea generală de constituire în sala mică de ședință a comitatului la 3 oare d. a. Dorim și sperăm, în propriul interes al economilor nostri, că la adunare va lua parte un însemnat număr de persoane mai ales dintre țărani, reuniunea având salutară menire să vină în ajutorul agriculturii noastre atât de înăpăiate. Ni s'a împărțit, că constituirea va fi însoțită de un discurs practic asupra semințelor de prăsilă.

Înmormântarea conducătorului slovac Hurban. Cetim în „Pester Lloyd”: Moartea lui Hurban se folosece de cătră adreptii lui spre demonstrațiuni panslaviste. Ieri învățătorul din Hluboka a dispus demonstrativ, ca mormântul să se facă în mijlocul cimiterului. Auctoritatea publică a intervenit și a desemnat mormântul în rând cu celelalte morminte. Din cauza aceasta indignațiunea e mare, ordinea însă n'a fost conturbată. Din întreg ținutul de sus a venit multime de oameni, care au asistat la îngropăciunea făcută la 2 oare după amiaza. Din Slenicz se raportează asupra acestei înmormântări următoarele: La ceremoniile înmormântării au luat parte 16 preoți evanghelici și aproape o mie și jumătate de poporini. În biserică s'a ridicat un catafalce, pe care s'au aședat numeroase cununi. Cele mai importante inscripțiuni pe ele erau: „Slovacii budapestani părintelui națiunii”. — „Membrii Măceișei sârbesci celui mai credincios favorit al națiunii”. — „Familia Makoviczky părintelui națiunii”. — Mai departe l'au trimis cununi: redacția jiarului „Narodnie Noviny” cu prime în colorii rusesci; Dr. Sinko din Slenicz; Reuniunea de cântări din Sz-Marton; familia Fajnor din Slenicz s. a. — Vorbirea funebrelă a ținut-o preotul Lesko din Brezova. El s'a tănguit, că de acum națiunea nu mai are nici un profet, de oare-ce Hurban e mort. Preotul Boor din Helica a lăudat într-o cuvântare plină de avânt caracterul și meritele lui Hurban pentru interesele Slovacilor. Cuvântarea s'a încheiat cu cuvintele: „Tu ai regretat, că ai trebuit să te desparți și să lași națiunea ta tot sub jugul sclăviei. Dar' odată vom peregrina la mormântul teu ca națiune eliberată”. La mormânt a ținut o cuvântare avocatul Dulla din St-Marton, care s'a încheiat cu apostrofarea: „Tu ai munit spada pentru drepturile națiunii tale. În timp de lipsă vom trage și noi spada și atunci ne vom aduna în jurul mormântului tău toți din țeara de sus și din țeara de jos, ca să-ți mulțumim, pentru-că ne-ai condus la țintă”. — Dintre notabilități au luat parte fiii, fetele și toți aparținătorii familiei lui Hurban; apoi M. Dulla, Dr. Stefan Fajnor, Dr. Sinko, medicul cercual Markovics, Sigismund Paulini — Tóh. s. a.

Sinuciderile în armată. În privința aceasta se găsesc următoarele date statistice în Gazeta aust. pentru armată și marină, în anul 1886: Sinuciderile s'au cam înmulțit. Numărul total a fost de 394; din acestea 294 casuri privesc infanteria. Cele mai multe au fost în districtul militar Viena, cele mai puține în Zara (Dalmatia). Partea cea mai mare a sinuciderilor s'a făcut prin împușcare, și anume în 312 casuri, apoi prin spânzurare 52, prin înecare 10, prin otrăvire 6, prin arme tăioase 4 și prin sărire dela înălțimi 6 casuri. De cele mai multe-ori cauza a fost necunoscută; la 68 casuri cauza a fost: „Erica de pedeapsă”, la 53 „desgustul de serviciu”, la

17 li s'a urit de viață; la 14 li s'a atins amorul propriu, la 19 cauza a fost dragostea. Intre cei sinucideți au fost 29 ofițeri, 84 subofițeri și 281 soldați. Cei mai mulți erau din Boemia și se găseau în serviciul dela 1 până la 6 luni; 241 sinucideri s'au comis în afară de locuință sau casarmă; 153 în locuință. Cele mai multe sinucideri au fost în Decembrie, cele mai puține în Septembrie. — Incercările de sinucidere au scăzut, au fost numai 80, cele mai multe în Decembrie, la infanterie, pe lângă Viena. Căusele au fost tot cele menționate mai sus.

Amanti copii Se scrie din Pesta, că fiul în vîrstă de 12 ani al deputatului Kalmény s'a sinucis cu o lovitură de revolver, pentru-că tatăl său l'a oprit de a se duce la un bal mascat unde era amanta lui, o fată în vîrstă de 12 ani.

Doliu în familia imperială germană. Se anunță din Freiburg, că principele Ludovic Wilhelm de Baden, al doilea fecior al marelui duce Frideric, a murit ieri dimineață. Dinsul a fost nepot al împăratului Wilhelm și pe de altă parte earăși nepot al principelui de coroană german.

Comunicatul Rusiei nu promite nici o rezolvare pacifică a cestiunii bulgare. El insistă pre lungă înălțurarea prințului Ferdinand, pe care îl numește usurpator și răpitorul puterii. Oamenii politici nu așteaptă mult dela pașii ce i'a inițiat Rusia.

Mobilisările Rusiei. Diarulul „Neue Freie Presse“ i-se împărțese din Lemberg, că divizia de infanterie a nouăsprezecea, ce actualmente se află în Stavropol, se va disloca la granița Galiției-de-Ost în pînă la Procurov.

Ciocnirea de trenuri. Trenul accelerat de Verciorova, care a plecat ieri din Bucuresci dela gara de Nord, s'a ciocnit în stația Palota cu un tren ce manevra. Pasageri erau foarte puțini, nici un accident de persoane nu s'a întemplat. Vagonul postal însă a suferit multe stricăciuni. Posta a fost s'ce încredințată trenului „Fulger“, ea însă a rămas la Verciorova, de oare ce i'a pierdut coincidența cu trenul austriac.

O deputație rusească la Berlin. Vînera trecută împăratul Wilhelm a primit, ca șef al regimentului rusesc de infanterie „Kalluga“, deputația acestui regiment, trimisă cu ocazia jubileului de 70 ani. Era de față atașatul militar rus. Trece tocmăi atunci garda germană în sunetul muzicelor. Împăratul apără la fereastră cu ofițerii ruși. A doua zi s'a dat la palatul din Berlin un mare prînz în onoarea deputațiilor.

Fonograful. — Perfecționarea lui: noul fonograf Edison și Grafofonul.

(Urmare și fine.)

Mai adăog: „Printre muzicanți, fonograful va face minuni, mai înainte pentru cuvîntul că se poate dobîndi pe un preț foarte ieftin foi înregistratoare multiple, și pe urmă, din cauza delicatității extraordinare, cu care toate sunetele muzicale, chiar armonicele sînt reproduse de aparat.“

Despre modul cum e făcut noul fonograf, Edison spune: „Primul meu fonograf consta dintr'un cilindru, care avea pe dînsul o foaie de cositor și era învîrtit cu mîna; ear' în fața lui avea o diafragmă cu un virf. Noul aparat este mult mai complicat, dar' dă și rezultate de altfel.

„Mecanismul de propulsie se compune dintr'un mic motor electric, acționat de câteva elemente.

„Lucru curios, am întîmpinat mai multă greutate pentru alegerea unui motor, care să convină perfect obiectului meu, decît pentru ori-care altă parte a aparatului. Am încercat toate varietățile de mișcări de ceasornic și de motori cu resort, dar' fără folos: toate erau neregulate și mai ales sgomotoase; a trebuit să le înlătur. Motorii pe care-i fac sînt absolut fixi și liniștiți.

„Principiul noului fonograf este același ca al celui vechiu: o diafragmă vibratoare înarmată cu un ac scurt, care însemnează pe o foaie metalică vibrațiile produse în diafragmă prin isbitura undelor sonore.“

Acestea le-a spus Edison de fonograful său. În curînd aparatul va fi cunoscut, dacă nu va fi fost deja dat în public. Când el va fi experimentat de persoane neinteresate, se va cunoaște adevărul; se va ști atunci dacă Edison nu s'a înșelat când a spus că e aproape perfect.

Pe când Edison luca cu ardoare la fonograful său perfecționat, dl A. Graham Bell, inventatorul telefonului, inventa un aparat nou, grafofonul, care are aceleași ambițiuni și poate încă în plus, pe aceea de a lăsa pe jos pe rivalul său. Lucrurile sînt așa de înaintate, sub raportul rezultatului industrial, încît brevetele sînt luate și o „Graphophone Company“ s'a instituit pentru exploatarea noului invenții a dlui Bell. Dinsul i'a pus în gînd să scoată grafofonul în vîndare de odată cu fonograful lui Edison.

Nu se cunoaște încă neul aparat. Pe cît se vorbește, principala deosebire de fonograf este motorul. Fonograful, cum am spus,

întrebuințează un motor electric, pe când grafofonul se mișcă cu ajutorul unei pedale acționate cu piciorul, ca la o mașină de cusut. Pentru-că șteuțala aparatului să fie regulată, s'a inventat o dispoziție ingenioasă, încă necunoscută în afară. Acest motor se pare a fi fost admis mai mult pentru a nu întîrzi punerea în vîndare a grafofonului: noue cercetări vor hotărî dacă el poate fi înlocuit într'un mod avantajos cu altul.

În locul foi de cositor ce întrebuințează fonograful Edison, aparatul de care vorbim acum va întrebuința un strat de ceară, care are forma unui tub, ce se va așeza pe cilindru.

După cîte se spune, prețul grafofonului va fi mult mai inferior fonografului, lucru care nu e de mirat, dacă se ține samă de deosebirea de motor. Aparatul singur n'ar costa decît vre-o cincideci de lei, ear' masa vre-o șaptezeci și cinci: cu totul dar' o sută douăzeci și cinci de lei.

Deși numirile acestor două aparate sînt deosebite, ele sînt după cele-ce am relatat mai sus, — tot ce se știe de dînsule, — decît variante ale aceluiași aparat. Rămîne să vedem, pentru a admite prevestirile alcătuitoarelor lor, cum funcționează. Dacă într'adever funcționarea lor este atât de bună și de lesnicioasă cum spun ei, întrebuințarea lor va fi mare, ele vor servi pentru corespondență, pentru a înregistra cântecul unui artist, în locul stenografiei etc.

„Rom. Lit.“

VARIETĂȚI.

(O răpire românească.) Acum câțiva ani, la Montpelier, o căsătorie cu aparținerea celei mai onorabile se desuși prin separațiunea de corp și bunuri.

Separatiunea fusese pronunțată în favoarea femeii, și judecătorii încredințau acesteia din urmă creșterea unui băiat, astăzi în vîrstă de doisprezece ani.

Tatăl, pe care îl vom numi dl D..., neținînd socoteală de această hotărîre, voi ca cu ori-ce preț se țină pe băiat, pe care îl înlesnește foarte mult. Așadar' plecă cu băiatul fără a spune nimănui, în Belgia.

D-na D... nu mai știa unde se află fiul și bărbatul ei, neavînd nici o scrisă despre dînsul, când, acum câteva luni, un prieten al familiei se duse la Anvers și pentru marea-i mirare întîlni pe D... cu fiul său.

Acesta cum se întoarse înapoi spusese d-nei D..., care pe căi diplomatice obținuse luarea copilului, pentru care avea o iubire nebună.

Băiețușul așadar', locuia de cîtăva vreme cu mama lui la Montpelier.

Duminea trecută, d-na D... eșia dela biserică dimpreună cu fiul său; de odată însă se repede cineva și smulge pe copil de lîngă dînsa și îl aruncă într'o trăsură, care porni în galop. Această trăsura avea scris în dos Nr. 13, dar' după informațiile luate, acest număr era fals, căci adevărata trăsura cu Nr. 13 în timpul acesta se afla instalată pe piața publică.

Se cercetă, se luă urma trăsorii, care purta Nr. 13 și se află, că ea a mers până la Carnon, un mic țărm al Mediteranei.

De acolo călătorii se imbarcase pe un vapor, care nu se știe ce destinațiune avea.

Veacul invențiilor.

Cu drept cuvînt se numește așa veacul actual, pentru-că invențiile se înșiră una lîngă alta într'o zală neîntreruptă. Ar fi o nenorocire ce s'ar pute explica, dacă pe toate terenurile s'ar înregistra invenții, numai pe terenul medical nu. Și lucrul nici nu e așa, căci boale, care mai înainte se priveau cu totul „incurabile“, astăzi trebuie să se plece față cu simplele medicamente de nou inventate. Saccharchea trecea până înainte de asta cu vre-o cîțiva ani de incurabilă, prin inventarea lui Safe Cure a lui Warner s'a fost combătut aceasta admitere. Aceasta o dovedește și următoarea scrisoare dela domnul cantor și învățător dirigent din Breitenhagen lîngă Magdeburg: „Prin întrebuințarea medicamentului Safe Di abates Cure a lui Warner vecinul meu coleg, dl Fechnann din Gr.-Korenberg, s'a vindecat de Saccharchea.“ Se vede și se trimite numai prin farmacia. Preț 2 fl. 80 cr. Depozit: Erediții lui Kaisor. — August Teutsch în Sibiu. Depozit general: Farmacia la Einhorn (M. Fanta) în Praga.

POSTA ULTIMA.

Petersburg, 24 Februarie n. Ministrul de finance a prezentat Țarului un proiect financiar, care este în special îndreptat în contra capitalului austriac și german.

Londra, 24 Februarie n. Lordul Salisbury a ăis în casa de sus: Eu nu cred, că cestiunea bulgară pentru sine va involucra un pericol imediat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 25 Februarie n. La recercarea tribunalului din Leutschau, inspecteurul de școale de acolo Trogmayer a fost aici arestat pentru falsificare de cambii.

Bibliografie.

Primul volum din „Istoria Românilor“ a dlui A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași a fost dat la tipar.

Se știe, că această lucrare, muncă neîntreruptă de aproape 40 ani de studii, va cuprinde 6 volume mari.

„Gazeta Săténului“. Revistă ilustrată de cunoștințe pentru toți, publicațiune bimensuală artistică cu ilustrațiuni negre și colorate, apare de două ori pe lună în Rimnicul-Sărat. Redacțiunea acestei reviste atrage atențiunea publicului cetitor asupra îmbunătățirilor radicale ce s'au adus „Gazetei Săténului“.

Într'altelă semnaleză, că ilustrațiunile negre vor fi mai variate și mai bine executate ca în decursul celorlalți 4 ani, apoi „Gazeta Săténului“ va da, dacă nu în fiecare număr, precum sperăm, dar' cel puțin odată pe lună, o mare planșă separată colorată de inculcat, pentru a orna cel mai luxos salon. Aceasta cu începere dela Nr. 2, care va apăre la 19 Februarie a. c.

Aceste mari tablouri lucrate în Paris în chipul cel mai artistic vor constitui cea mai plăcută surprindere pentru publicul cetitor din România, care până acum n'a avut la îndemînă asemenea admirabile ilustrațiuni colorate.

Mai departe promise redacțiunea cel puțin 12 planșe mari colorate trase deosebit în străinătate, pentru împodobirea locuințelor abonenților etc.

Cu astfel de îmbunătățiri „Gazeta Săténului“ ajunge în același nivel artistic ca al celor mai mărețe publicațiuni din străinătate.

Studentul român. Revista societății cu același nume. Apare odată pe lună. Anul 1. Nru 1. Sumar: Introducere de Redacțiune. — Flăcăul bătrîn, (novelă) de I. A. B. — Adese-ori; De ce? Poezii de Scarlat. — Scriitoare unui amic poezie, de Ioan I. Livescu. — Babele, flăcăii și moșnegii fetele, novelă, de Ioan I. Livescu. — Pentru-ce? poezie, de C. Conțescu. — Ieri și azi poezie de Ioan I. Livescu. — Rugăciunea de seară (trad.) de G. M. — Gelosia (trad.) de G. T. M. — Toamna (trad.) de I. A. B.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 14 Martie st. n. a. c. imobilele lui Voiv Szavits din Tarraș de către tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Posturi vacante:

— Un post de practicant de drepturi la judecătoria reg. din Paksa, cu salariu anual de 360 fl. — A se adresa până în 24 Martie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Bela Siebenfreud în Szeg-zárd;

— Un post de subjude la judecătoria reg. din Privigye, cu salariu anual de 1000 fl. și 200 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 10 Martie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Viliam Thuróczy în Nyitra;

— Un post de magistrat postal în Himesház (comit. Baranya) pe lîngă depunerea de 100 fl. cauțiune; salariu anual 150 fl., pașaul de cancelarie 40 fl. — A se adresa până în 17 Martie st. n. a. c. la direcțiunea postală-telegrafică în Pécs.

— Un post de magistrat postal în Al-mașul-mic (comit. Berek), pe lîngă depunerea de 100 fl. cauțiune; salariu anual 180 fl., pașaul de cancelarie 40 fl. și 30 fl. amanuarie respective pașaul de transport. — A se adresa până în 17 Martie st. n. a. c. la direcțiunea postală-telegrafică în Cașovia.

— Un post de magistrat postal în Somogyvár (com. Somogy), pe lîngă depunerea de 100 fl. cauțiune; salariu anual 300 fl., pașaul de cancelarie 40 fl. și 30 fl. amanuarie respective pașaul de transport. — A se adresa până în 17 Martie st. n. a. c. la direcțiunea postală-telegrafică în Pécs.

— Un post de magistrat postal în Franzfeld (com. Torontal), pe lîngă depunerea de 100 fl. cauțiune; salariu anual 150 fl., pașaul de cancelarie 40 fl. și amanuarie 14 fl. — A se adresa până în 17 Martie st. n. a. c. la direcțiunea postală-telegrafică în Timișoara.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Februarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul iunar 759.9)	Diferența din prețiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
721.1	+7.9	+0.3	+9.8 +0.3	NV

Dia țeară, 23 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul	direcțiune	tară
Sătmăr	777.2	-1.0	NO	2	2
Oradea-mare	755.1	+3.1	S	3	3
Cluj	757.7	-3.0	O	1	1
Orșova	762.0	-3.4	V	1	1
Timișoara	758.9	-4.0	NV	3	3
Arad	756.4	-2.5	SO	3	3
Panciova	758.4	-2.0	S	1	1

Sosiți în Sibiu.

La 25 Februarie n.

Hotel Neurehrer. Andreiu Bokor, ofițier din Dieș-Szt.-Márton; B. Weiss, E. Pacsko, Steglich, comercianți din Viena; Herber, Iuliu Csanádi, comercianți din Budapesta; Nicolici din Arad.

Hotel Habermann. Grünblatt, din Făgăraș; Francisc Eberghy, croitor din Petroșeni; Ludovic Hertel, Heinrich Felkert, Ludovic Schäfer, Ludovic Götzel, Iuliu Jung, muzicanți.

Economie.

Favoritii ministeriale. Ministerul r. u. de agricultură, comerț și industrie, în înțelegere cu ministerul r. u. de finance a acordat toate favorurile de stat, cuprinse în articolul de lege XLIV din 1881, fabricii de rafinerie de petrolu a lui Grünfeld din Brașov.

Tîrgurile din comitatul Solnoc-Dobăca. Consiliul municipal al acestui comitat a adus concludus, că la tîrgurile săptămânale din comunele și orașele de pe teritoriul acestui comitat să se conceedă și comercianților și neguțătorilor străini de a lua parte. Acest concludus a fost așternut ministerului de comerț și industrie, care apoi l'a trimis camerii comerciale din Cluj ca să-și deee părerea asupra acestui lucru. Se vorbește, că numita cameră va recomanda aceasta deciziune ministerului pentru întîrire.

Tîrgul de vite din Pojon. Reuniunea ungăra de agricultură a luat hotărîrea, ca în ziua de 25 l. c. să se adune la o conferință toți îngrășătorii de vite din țeară, precum și toți acei, care au aparținut cartelului de mai înainte, ca să deșabăte asupra reînnoirii cartelului și asupra susținerii tîrgului din Pojon. Din asta cauză, comisiunea de aprovizionare a comitetului municipal al Vienei a interplat magistrul, că ce măsuri sînt a se lua din partea comunei Vienei, dacă din întemplare s'ar renoi cartelul tîrgului din Pojon.

Tîrgul de oi din Pojon. S'au mînat la tîrgul de Vineri din 24 l. c. 4128 oi; s'au cumpărat oi, care au fost exportate părechia cu 16 fl. până la 27 fl. 50 cr. Părechia de oi comune cu 6 fl. până la 14 fl. Oi mînate din Viena au fost 3046 de capete.

Banca din Belgia, urmînd scăderea percentelor băncii din Anglia și Francia, a scăzut cu începere din 23 Februarie discontul ei la 2½ procente.

Săténii lipsiți de hrană din România. Astăzi, Sâmbătă, se va ține licitațiune în Galați sub președinția comisiunii centrale, pentru cumpărarea de porumb necesar săténilor lipsiți de hrană din județul Covurluiului. Pentru acest județ se calculează a fi de lipsă 16,000 hectolitree porumb.

Vreme caldă. Frigul s'a muiat cu totul și mai mult plouă decît ninge. Rîurile s'au desghețat cu totul, chiar Dunărea a început a-și porni sloii. La mai multe puncte ale ei gheața a cam început a se rupe. Comunicatiunea între ambii țărmii ai Dunării, care s'a făcut mai bine de cinci săptămîni pe piciorul acum este cu totul anevoioasă. Dacă desghețul va urma cu repeziunea cu care a început, există temeri de ruperea ghețurilor Dunării și ale Oltului, care punîndu-se zăpor, vor aduce de sigur inundațiuni.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 24 Februarie. Grîn hectolitru 76—82 chilo fl. 4.90 până fl. 4.70, grîn mesteacat 70 până 74 chilo fl. 3.70, până fl. 4.50 sîcără 70 până 75 chilo fl. 3.80 până fl. 3.70, orș 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.70 până fl. 2.20, cîncuruz 70 până 75 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mîlău 76 până 82 chilo fl. 4. — până fl. 5. —, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.30 până fl. 1.70, semînță de cîncăpă 49 până 51 chilo fl. 4. — până fl. 5. —, mizeră 76 până 82 chilo fl. 5. — până fl. 6. —, lîntea 78 până 84 chilo fl. 9. — până fl. 10. —, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, pîsat de grîn 100 chilo fl. 15. — până fl. 16. —, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 12. —, Nr. 4 fl. 11. —, Nr. 5 fl. 9. —, slînăna 100 chilo fl. 68. — până fl. 60. —, unsorearea de porc fl. 54. — până fl. 56. —, sîu brut fl. 13. — până fl. 20. —, lumini de sîu fl. 31. — până fl. 33. —, lumini turnate de sîu fl. 36. — până fl. 38. —, sîpînu fl. 20. — până fl. 23. —, fîn 100 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, cîncăpă fl. 84. — până fl. 86. —, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2. — până fl. 3. —, spirital p. 100 l. %, 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vitel 32 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 25 până 28 cr.

Piața din Cluj, 24 Febr. Grîn: 6 fl. 20—6 fl. 80 cr., sîcără 4 fl. 70 cr.—5 fl., porumb 5 fl. 50—5 fl. 65 cr., ovės 4 fl. 4 fl. 20 cr. per mm.

Făină: Nr. 0 15 fl. 30 cr., Nr. 1 15 fl., Nr. 2 14 fl. 60 cr., Nr. 3 14 fl. 20 cr., Nr. 4 13 fl. 60 cr., Nr. 5 13 fl., Nr. 6 12 fl. 25 cr., Nr. 7 11 fl. 50 cr., Nr. 8 10 fl. 60 cr., Nr. 9 9 fl. 50 cr., Nr. 10 9 fl. 50 cr., grîș 4 fl. 50 cr., țările 3 fl. 50 cr.

Vite mari s'au vîndut 550 de capete: părechia de boi cu 160—200 fl. vacă cu vîtel mic 50—60 fl., vaci frumoase 100 fl. mijlocii 45—50 fl., vîtel de un an părechia 25—35 fl., și vîtel sugător 8—10 fl.

Porci, grași și grei, unul cu 70—90 fl., mijlocii 45—50 fl., mai slabi 14—16 fl., porci 6—9 fl. Gălște, cu părechia: pui de găină 55—60 cr., o găină 90 cr. — 1 fl., o curcă 3 fl. 20 cr., o rață 1 fl., o gîscă grasă 1 fl., gîscă ușoară 3 fl. 50 cr. — 4 fl., apoi 4 ouă cu 10 cr.

Fînul: un car cu 8—10 fl., un car de pae 3 fl. — 4 fl., părechia de snopi 8 cr.

Lemne de foc: un car 2 fl. 50 cr 3—4 fl. Carnea cu chilo: de vită 30—34 cr., slînăna 72 cr., unsorearea 72 cr., untul 60—65 cr., sîcără 90 cr., salamă 1 fl. 50 cr., cîrnați 60 cr.

Piața din Cernăuți. Dela 20 Februarie. Grîn, de prima calitate: 6 fl. 75 cr. până la 6 fl. 85 cr., Sîcără, prima, 4 fl. 75 cr. până la 4 fl. 90 cr., mijlocie 4 fl. 45 cr. până la 4 fl. 55 cr., Orș, pentru fîrberia de bere 5 fl. 25 cr., mai comun 4 fl. 10 cr. până la 4 fl. 40 cr., Ovės, calitate bună 3 fl. 75 cr. până la 3 fl. 90 cr., ovės de tîrg 3 fl. 60 cr. pînă la 3 fl. 70 cr., Porumb 4 fl. — cr. până la 4 fl. 40 cr. Prețurile sînt însemnate după 100 chilogramme.

Tîrgul de rîmători în Steinhub. În 23 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 51. — cr. până 52. — cr. unguresci grei, tineri 53 ½ cr. până 54 ½ cr., de mijloc 53. — cr. până 54. — cr., usori 51. — cr. până 52. — cr., marfă tîrănoască, grea 50. — cr. până 52. — cr., de mijloc 50. — cr. până 51. — cr., ușoară 50. — cr. până 51. — cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito usori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 49 ½ cr. până 50 ½ cr., transito de mijloc 49. — cr. până 50. — cr., transito usori 49. — cr. până 49. — cr., îngrășați cu ghîndă — cr. până — cr. per 4% cumpîniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Febr. 1888.

Săminte	Calitatea per Hect	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățeneșc, nou	74	—	—	75	—	—
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	—	—
Grâu de Pesta	74	—	—	75	—	—
Grâu de Alba-regală	74	—	—	75	—	—
Grâu de Bácska	74	—	—	75	—	—
Unguresc de Nord	74	—	—	75	—	—

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	dela	pînă
Sîcără			Nutret	70—72	5.60 5.75
Orș			de vinars	60—62	5.35 5. 0
			de bere	62—64	5.65 6.65
Ovės				64—66	6.75 7.40
Cîncuruz (porumb)			bînat,	39—41	5.30 5. 5
			de alt soi	75	5.5 5.60
				73	5.50 5.5
Hrîșcă					6. 6.75

Termin marfă fină	Grâu	de primă,	7.58	7.0
	"	de toam.	7.57	7.54
	Cucuruz	Maiu-Iun.	6.12	6.13
	"	Iul. Aug.	—	—
	Ovės	de primă,	5.43	5.45
		de toam.	—	—

Produse diverse	Soliu	Cusul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	4. —	44. —
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
Oleu de rap.	roșie	40. —	42. —
Oleu de in	roșu	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	60.	61. —
"	dela țeară	—	—
Slănină	sfântă	50 50	51. —
"	avântă	56.	57. —
Sân	—	32.	33. —
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
"	din Sârbia, în buți	—	—
Lictar	slavon, nou	14.25	14.5 —
"	bănățene	14. —	14.25 —
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
"	sârbesci	—	—
Miere	brută	—	—
"	galbină străcurată	83 —	84 —
Ceară	de Rosenau	118.	119. —
Spirit	Spirit	25. —	25.25 —
"	Drojdințe de spirit	28. —	28.50 —

Nr. 356—1888.

Concurs.

Devenind prin abdicare vacant postul de notar comunal în Orlat, pentru îndeplinirea acestui post se excrie concurs.

Emolumentele:

1. Salar anual 400 fl.
2. Bani de cuartir 60 fl.
3. Relut de lemne 64 fl.
4. Paușal de diurne 52 fl.
5. Remunerațiune pentru prescrierea dării 50 fl.
6. Pentru lucrări private conform tarifului.

Cererile instruate conform legii se se aștearnă subscrisului cel mult până în 20 Martie a. c.

Săliște, în 4 Februarie 1888.

Pretorul suprem

Liviu de Lemény.

[548] 3—3

Dintre
firmele străine sunt represen-
tate:
BLÜTHNER,
furnizor reg. sâs. de curte
în Lipsa,
(foarte renumit și întrece ori-ce laudă).
C. J. QUANDT,
fabricant reg. de pianuri de curte
în Berlin,
(solid și foarte fin. Adjustarea
perfectă).
Fabrica APOLLO,
Dresda,
(fabricat bizuit, foarte ieftin și adju-
stat încântător).
Dintre
fabricile din Viena sunt re-
presentate:
HOFMANN,
mignon 450 fl., piano scurt
480 fl. v. a.
(mare și plăcut la sunet).
BERGER,
piano scurt 360 fl., mignon negru
420 fl. v. a.

Pianuri alese

în
negustoria de pianuri a lui HELDENBERG

în Sibiiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre
firmele din Viena sunt repre-
sentate:
BÖSENDORFER,
furnizor de curte,
mignon, 7 octave 600 fl., piano
de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).
SCHWEIGHOFER,
fabricant de curte,
mignon, 7 1/2 octave, 650 fl., piano
580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din ve-
chime).
PROKSCH,
piano 400 fl., piano scurt 480 fl.,
piano scurt patent 530 fl., mignon
500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).
POKORNY,
(Invățăcel de a lui Bösendorfer)
mignon 450 fl., piano scurt
440 fl. v. a.

[520] 16

Concurs.

[552] 3—3

Din partea presidiului comitetului pisetal din Abrud-Roșia se deschide concurs pentru postul de **protomedic** în Roșia-montană.

Acest post este împreunat cu următoarele emolumente:

1. Salar anual 750 fl.
2. Intertenție pentru un cal 120 fl.
3. Relut de cuartir 100 fl.

Cu totul dară . 970 fl.

Concurenții în termin de **4 săptămâni** computeate din 19 a lunei curente, pre lungă diploma despre gradul de doctor în medicina universală, vor ave a proba și o praxă de cel puțin 2 ani, și că cunosc limba română și maghiară.

Alesul medic va fi obligat a cura gratuit proprietarii de mine și lucrătorii acelora în comunele Roșia, Cărpeneș și Corna.

Concursele ajustate cu documentele recerute sunt a se adresa în termenul defipt subscrisului președinte în Roșia (Verespatak).

Concursele prezentate mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

Roșia, în 19 Februarie 1888.

Képes Ferencz,
notar.

Ajtay János,
președinte.

Convocare.

Fiind provădute statutele „Reuniunii române de agricultură din comi-
tatul Sibiului” cu clausula ministerială, se convoacă prin aceasta

Adunarea generală constituantă

a acestei reuniuni pe

Marti în 28 Februarie a. c. stilul nou

la 3 oare d. a. în sala mică a edificiului comitatens din Sibiiu (strada Morii Nr. 10).

Obiecte:

1. Raportul comitetului provisor.
2. Constituirea definitivă a Reuniunii.
3. Discursuri agricole.

Sibiiu, 7 Februarie 1888.

[550] 3—3

Comitetul provisor.

Nr. 109/1888.

[553] 2—3

Publicațiune.

Pentru ocuparea postului de **notar cercual** pentru comunele Fofeldea, Glimboaca, și Cichindeal cu locuința în Fofeldea, se excrie cu aceasta adnotare concursul, ca competenții se-și aștearnă rugările lor cu documentele de cua-
lificațiune până în **25 Martie 1888** la subscrisul.

1. Salar de 400 fl.
2. Dietele în călătorii amăsurat statutului salarial.
3. Plata ce se va hotări din partea comunelor pentru lucrurile private.

Nocrichiu, în 5 Februarie 1888.

Protopretorul.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunciuri de căsătorie,

anunciuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot solul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți scolare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, isto-
rioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil po-
poral și alte deasemeni.

Condițiunile editurei urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu																										
	Tren de parcaseră	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de parcaseră	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de parcaseră	Tren de parcaseră		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de parcaseră																												
Viena	11.10	7.40			București				7.30	Viena	11.10	2.—		Teiuș	1.42	11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15																								
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal				1.14	Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	2.32	12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45																								
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș				1.45	Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Loanneș		3.40	5.26																								
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	{	—		2.32	Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Ocna		4.18	5.57																								
Oradea mare	4.18	7.01	8.35	1.46	{	4.01	7.20	7.20	7.20	{	2.17	4.30	6.—	Orăștia	11.—	1.32	5.18	6.15	Sibiiu	{	8.50	10.25																								
		7.11	9.12	2.01			4.47	4.47	2.37		4.43	6.13	6.13	11.21	2.52	6.35	6.35						8.50	10.25																						
			9.22	2.08			5.28	5.28	3.19		5.07	6.38	6.38		2.52	6.35	6.35						8.50	10.25																						
			9.39	2.19			5.59	5.59	3.43		5.19	6.51	6.51		2.52	6.35	6.35						8.50	10.25																						
Vărad-Velenceze					Feldioara				7.20	Glogovaț				Deva					Ocna		9.17	10.49																								
Fugyi-Vásárhely					Apatia				7.57	Gyorok				Branictea					Loanneș		9.45	11.15																								
Mező-Telegd					Ágostonfalva				8.47	Panliș				Ilia					Șeica mare		10.20	11.45																								
Rév					Homorod				9.24	Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Gurasada					Copsa mică		10.49	12.10																								
Brata					Hasfalău				10.37	Conop				Zam																																
Bucia					Sighisoara				11.—	Bérvava				Soborșin																																
Ciucia					Elisabetopol				11.84	Gurasada				Conop																																
Huedin					Mediaș				12.03	Ilia				Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.50	Cucerdea	{	3.22	10.20	3.25																							
Stana					Copsa mică	{	11.16	12.26	12.26	Branictea				Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.13						Cheta		3.52	10.50	3.58																		
Agbirși					Micășasa		11.37	12.42	12.42	Deva	1.47	9.51	10.42	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38						Ludoș		4.13	11.11	4.20																		
Ghirbău					Blaj		12.16	1.11	1.11	Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	Glogovaț	10.21	8.28	11.85	7.19						M-Bogat		4.23	11.20	4.30																		
Nădășel					Crăciunel		12.33	1.23	1.23	Orăștia		11.11	11.37	Șibot	10.88	8.42	11.39	7.38	Cipeu-Iernut		5.—	11.57	5.11																							
Cluj	{	11.—	7.08	7.08	Teiuș	{	1.51	2.06	2.06	Vințul de jos	{	11.43	12.—	Arad	{	9.17	12.31	Kerelő-Sz.-Pál	5.28	Oșorheiu	{	5.57	12.55	6.18																						
																									12.18	12.29	2.32	5.12	9.17	12.31	5.15	12.12	5.28	5.57	12.55	6.18										
																									12.18	12.29	2.32	5.12	9.17	12.31	5.15	12.12	5.28	5.57	12.55	6.18										
																									12.18	12.29	2.32	5.12	9.17	12.31	5.15	12.12	5.28	5.57	12.55	6.18										
Apahida	11.19				Uioara				2.48	Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46	Szolnok					Reghinul-săs.		8.16	3.22																								
Ghiriș	12.33				Cucerdea				2.56	Teiuș	8.59	1.29	1.41	Budapesta																																
Cucerdea	1.11				Cluj	{	6.37	6.01	8.—	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.	{	8.56	8.—																								
Uioara	1.18				Nădășel		6.37	6.01	8.—														Simeria	6.47	2.42	Petroșeni	6.10	2.50	Reghinul-săs.	{	8.56	8.—														
Vințul de sus	1.25				Ghirbău		6.58	6.19	8.36														Streiu	7.40	3.25	Banița	6.53	3.37					Oșorheiu	{	6.56	12.15	10.20									
Alud	1.46				Aghirși		7.14		9.02														Hațeg	8.58	4.16	Crivadia	7.37	4.15										Nireșteu	{	7.16	12.35	10.39				
Teiuș	2.25				Stana	7.29		9.32	Pui	10.09	5.11	Pui	8.20	5.40	Kerelő-Sz.-Pál	{	7.40	12.58	11.02																											
Crăciunel	2.50				Huedin	7.56		10.11	Crivadia	11.09	5.58	Hațeg	9.01	6.23						Cipeu-Iernut	{	8.03	1.19	11.23																						
Blaj	3.03				Ciucia	8.18	7.12	10.51	Banița	12.06	6.40	Streiu	9.52	7.14											M-Bogat	{	8.37	1.49	11.63																	
Micășasa	3.35				Bucia	8.58	7.41	12.16	Petroșeni	12.46	7.12	Simeria	10.31	7.50																Ludoș	{	8.51	2.02	12.06												
Copsa mică	4.01				Brata	9.15		12.50	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Cucerdea	{																9.40	2.46	12.50									
Mediaș	4.20				Rév	9.34		1.19												Arad	6.05	5.48	Timișoară	6.25														5.—	Simeria (Piski)—Uniedoară	{	8.15	7.02	8.36	7.23		
Elisabetopol	4.55				Mező-Telegd	9.53	8.20	2.—												Aradul nou	6.33	6.19	Mercizfalva	7.19	6.02	Simeria (Piski)	{	8.15	7.02									8.36							7.23	
Sighisoara	5.42				Fugyi Vászrhely	10.25	8.46	3.04												Vinga	6.56	6.44	Orcizfalva	7.46	6.32					Cerna	{	8.15	7.02	8.36												7.23
Hasfalău	6.01				Vărad-Velenceze	10.47		3.36	Orcizfalva	7.55	7.47	Németh-Ságh	8.15	8.01	Uniedoară	{	8.29	3.19	8.50	3.40																										
Ghirbău	6.27					10.57		3.52	Mercizfalva	8.14	8.08	Aradul nou	9.11	8.28							Uniedoară—Simeria (Piski)	{	8.29	3.19	8.50										3.40											
Homorod	7.27				Oradea-mare	11.04	9.11	4.03	Timișoară	9.08	9.02	Arad	9.27	8.17												Uniedoara	{	8.50	3.40							8.50	3.40									
Ágostonfalva	8.08				P. Ladány	11.19	9.16	10.55	Ghiriș—Turda																					Turda—Ghiriș																
Apatia	8.36				Szolnok	1.15	10.37	1.23							7.30	Ghiriș																														
Feldioara	9.06				Budapesta	3.29	12.20	3.24							5.25						Turda																									
Brașov	9.46				Viena	6.33	2.15	7.45							10.—											Turda																				
Timiș	2.53					2.50	8.—	6.05		Turda																																				
Predeal	3.28															Turda																														
București	9.35																				Turda																									

Nota: Numeri încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Nota: Numeri încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.